

Helmi Jönestam, Rör mig inte, se mig bara. Ord&visor förlag.

”Allt lidande kan bli buret om det finner sin plats i en berättelse. Eller om du berättar en historia om det”, skrev en gång Karen Blixen. Rör mig inte, se mig bara, är en sådan livgivande berättelse.

Helmi Jönestam är född i Ingermanland. Fyra år gammal kom hon som flykting med sin familj till Sverige. Idag är hon psykoterapeut och arbetar med folkbildning i Linköping. Mellan detta då och nu finns en berättelse som är lika anspråkslös som innehållsrik och medryckande. Helmi Jönestam skriver inte i jagform om än självbiografisk. Istället skildrar hon den unga Hannas mödosamma väg att hitta sig själv i ett nytt land. En resa mellan goda och onda människor, där ett sexuellt övergrepp och faderns alkoholism och svartsjuka blev mörka fyrar under uppväxten. Men det finns ett trots och ett uppror hos Hanna som hjälper henne vidare. En syster fick stanna i Sovjetunionen. Och Hanna (Helmi) har kvar sitt hjärta i det stycke land, som en gång i tiden var svenskt.

Helmi Jönestam berättar med ett enkelt språk om en unge målmedveten flicka och kvinna som erövrar sitt liv. Det är som att få en fascinerande människa till bordet på en middag där man sedan sitter mållös och bara lyssnar kvällen igenom. Jag rekommenderar varmt denna bok, som dels är en unik skildring av folkhemmets framväxt och möjlighet efter kriget. Men lika mycket en berättelse om mod och överlevnad. Det enkla och självklara hos en människa är alltid skenbart. Bakom varje ansikte finns ett myller av relationer, berättelser och sammanhang. Sätt dig och lyssna!

Ingress:

Varje liv är värt att skildra. Det är mottot för den ideella föreningen Liv i Sverige som årligen ger ett antal människor möjligheten att publicera sina livsberättelser i bokform.

Biltext:

Helmi Jönestam bor i Linköping och är verksam vid Folkuniversitetet.